

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Balsai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. ifj. Balsai István ügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2019. április 25. napján kelt 65.P.20.925/2019/8. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.500 (hétezer-öt száz) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket fizessen meg.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül a ... -i számában „...” címmel megjelent cikk miatt a portálon 24 órán keresztül önálló hírként a főoldalon, „Helyreigazítás ... című cikk miatt” szövegezéssel, majd elérhetőségi helyén a cím alatt s a lead felett, míg a cikk elérhető, de minimum 30 napig, továbbá a ... kezdő oldalán utaljon a helyreigazításra - az eredeti cikk megjelenésével azonos méretű szövegben - adja ki az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

Lapunk ...-i számában „...” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy a”

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 45.000 forint perköltséget áfával terhelt és 36.000 forint eljárási illetéket a Magyar Államnak külön felhívásra. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Ítéletének indoklásában hivatkozott az Smtv. 10. §-ára, valamint 12. § (1) bekezdésére, a Pp. 495. § (1) és (2) bekezdésére, a 496. § (1) bekezdésére, továbbá a Kúria PK. 12. és 14. számú állásfoglalásaira.

Rögzítette, hogy azon tény, hogy a felperes egyik országgyűlési képviselője rendszeresen nyilatkozik a sérelmezett közlést tartalmazó honlapon, nem támasztja alá azt, hogy ezen személy érdekeltiségébe tartozó lenne a portál. A sérelmezett írás címe akkor lehetne megalapozott következtetés, amennyiben bizonyításra került volna az, miszerint a felpereshez köthető politikus nem pusztán riportalánya, hanem üzemeltetője a hírportálnak, így annak bevételei felett rendelkező személy. Az alperesek e körben bizonyítást nem ajánlottak fel, mert úgy értékelték, hogy az a vélekedés, hogy ... egyszemélyes portálja a ..., egy véleménynyilvánítás. Ezzel szemben arra a következtetésre jutott, hogy bizonyíték nélkül ez a többszörös feltételezésen alapuló, címben megfogalmazott állítás pusztán kitaláció, kombinálás, a következtetés alapjául szolgáló tények bizonyítása nélkül alaptalan állítás, így az I. rendű alperest helyreigazításra kötelezte. Nem találta indokoltnak a „magyar kormánnyal stratégiai partnerségi megállapodást kötött” szövegrész szerepeltetését a helyreigazításban, mivel az írásban a hangsúly a felperes állított támogatásán van.

A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélettel szemben az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérték. A felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjára alapították.

Előadták, hogy a felperes közéleti szereplő, a perbeli írás is a közéleti tevékenységével, pontosabban annak finanszírozásával kapcsolatos. ..., a felperes országgyűlési képviselője szintén közéleti szereplő. A perben az az eldöntendő kérdés, hogy a sérelmezett közlés vélemény vagy tényállítás, mert kizárólag az utóbbi esetében van helye sajtó-helyreigazításnak.

Az írás azt mutatja be, hogy a ... rendszeresen hirdetéseket helyez el a felperes országgyűlési képviselőjéhez köthető portálon és ezzel összefüggésben teszi azon értékelést, mely szerint így kerül sor a felperes rejtett, burkolt pártfinanszírozására. Ezen véleményét az I. rendű alperes a felperesi politikushoz kötött internetes oldalon rendszeresen megjelenő hirdetésekre alapította. Amennyiben a ... rendszeresen fizetett hirdetést helyez el a felperes képviselőjéhez köthető internetes portálon, így az tartalma szerint azt jelenti, hogy a ... finanszírozást nyújt a felperes politikai tevékenységéhez.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Hangsúlyozta, hogy téves, ráadásul semmivel nincs alátámasztva az alperesek azon következtetése, miszerint a cikkben megnevezett portál, a ... az országgyűlési képviselőjéhez, ... köthető. Kiemelte az elsőfokú bíróság ítéletéből, hogy a hirdetés, a reklám a portál üzemeltetőjének jelent bevétele, aki ott hirdet, őt „pénzeli”, nem pedig azt, akinek a szóban forgó webes felület adott esetben megjelenést biztosít. A cím állítását az írás későbbi tartalma nem támasztja alá semmivel, megalapozott vélemény pedig csak való tényekből levont okszerű következtetés eredményeképpen jöhet létre.

Az alperesek fellebbezése nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperesek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság részletesen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 386. § (4) bekezdése szerint annak indokai alapján hagyja helyben.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel kapcsolatosan hangsúlyozza, hogy az írás címében szereplő közlés az átlagolvasó számára a PK. 12. számú állásfoglalás szerinti értelmezése alapján egyértelműen azt állítja, hogy a felperest a kérdéses gazdasági társaság finanszírozza, számára anyagi előnyt juttat. Az alperesek a per során semmivel sem bizonyították azt, hogy a ... internetes portál ... lenne köthető, hogy az az érdekeltségébe tartozna, nevezett személy az oldal működésére befolyással bírna, pénzügyi eredményeiből részesülne. Pusztán azon tény, hogy ... megnyilvánulásainak teret biztosít ezen webes felület, nem teszi megalapozottá azon következtetést, miszerint az ezen személy érdekeltségébe is tartozna. A fent megjelölt körülmények igazolása nélkül az alperesek azon következtetése sem lehet megalapozott, hogy közvetett módon ezen a portálon keresztül valósulna meg a felperes finanszírozása.

Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a II. rendű alperest kötelezte a Pp. 499. § (1) bekezdése folytán a perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg.

A II. rendű alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint.

Budapest, 2019. szeptember 10.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő